

Ω! ΠΩΣ ΤΑ ΚΛΑΙΩ...

"Ω! πὸς τὰ κλαίω τὰ χρόνια μου ὅλα ἐκεῖνα
ὁπὸν μοῦ τᾶχει ὁ πόνος μαραζώσει
σὰν ὁ βορριᾶς τ' ἀδύναμα τὰ κροῖνα.

"Ω! πὸς τὰ κλαίω τὰ χρόνια μου ὅλα ἐκεῖνα
πὸν σὰ χλωμῆς λαμπάδες ἔχουν λυώσει.

Πρέπει ἡ ζωὴ γιὰ πάντα πρὶν μ' ἀφίσει
κάποιο καλὸ μεγάλο νὰ μοῦ δώσει
τραγὴ κάποια χαρὰ νὰ μοῦ δωρίσει,
τὸ σῶμα μου ἢ ψυχὴ προτοῦ τ' ἀφίσει
μὰ ἀνώτερη ἡδονὴ πρέπει νὰ νοιώσει.

"Ω! ἡδονὴ τῆς ἡδονῆς! τὰ χέρια
σὲ σέναρε τρεμάμενα τ' ἀπλώνω
σὰ δυὸ λαχταρισμένα περιστέρια,
θὰ σοῦ δοθῶ μὲ τὴν ψυχὴ μου ἀκέρια
κ' ὑποταγμένη στὸ δικό σου νόμο.

τὴν ἄγρονη ὁδύνη, τὴν ἀνία
τὴν κρούα λογικὴ τὴν ἀπαρημέμια,
Θέλω νὰ ταξιδέψω μὲ τὰ πλοῖα
τῶν πόθων καὶ γαλήνη ἢ τριάνκυμια
στὸ πέλαγό σου αἰῶνια νὰ πλανιέμια!

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ